

24. maj 1982

Folketingets skatte- og afgiftsudvalg
Folketinget
Christiansborg
1218 København K

Ligningslovens § 33 A (L 154)

Rederiforeningen har ved skrivelse af 31. marts d.å. rettet henvendelse til udvalget om ovennævnte forslag og påpeget, at det indebærer væsentlige og urimelige forringelser for rederierhvervet i forhold til gældende regler.

Skatte- og afgiftsministerens ændringsforslag, som er fremsat for at imødekomme en stærk kritik fra erhvervslivet, er imidlertid af underordnet betydning for skibsfartserhvervet. Vi må derfor beklage, at lovforslaget fortsat indebærer en urimelig forringelse af skibsfartens vilkår og samtidig er klart diskriminerende mod Danmarks tredjestørste eksporterhverv.

Skatte- og afgiftsministerens bemærkninger af 17. maj giver i øvrigt anledning til følgende kommentarer.

1. Ansatte på havanlæg

Vi finder, at ministeren ikke på nogen tilfredsstillende måde har taget stilling til Rederiforeningens argumenter. Spørgsmålet er, om der bør være nogen forskel mellem dansk borepersonel, der arbejder på f.eks. en platform i brasiliansk farvand, og danske ansatte på en fabrik i Brasilien. Det mener vi ikke. Ministerens eneste argument for en forskelsbehandling er, at forholdene omkring ferie er forskellige for de to grupper. Denne indvending er vel ikke ganske afgørende, og i øvrigt er den forkert. Den eneste forskel, der er tale om, er, at borepersonellets arbejdstid tilrettelægges anderledes end arbejdstiden på land. Typisk arbejdes der således 12 timer pr. døgn på en platform alle ugens 7 dage i 26 uger ($\frac{1}{2}$ år), hvorefter der naturligvis oparbejdes et betydeligt antal afspadseringsdage – og ikke ferie. Rent faktisk overstiger antallet af arbejdstimer på platforme – ca. 2100 timer om

året – det normale timetal på land, der er ca. 1800 timer.

Vi finder, at ministerens forslag indebærer en ganske uberettiget diskrimination af ansatte på platforme i forhold til ansatte på land, og forslaget vil utvivlsomt indebære, at danske arbejdspladser på havanlæg bliver overtaget af udlændinge, der i mange tilfælde vil arbejde under gunstigere hjemlige skatte-regler. Med hensyn til konsekvenserne heraf må vi henvise til vor tidligere henvendelse til udvalget.

2. Ansatte på skibe

Ministeren erkender i sit svar, at lovforslaget, alt andet lige, vil give højere beskatning af danske søfolk, der er ansat på udenlandsk tonnage (disse vil fremover blive underkastet almindelig landbeskatning) end danske søfolk på dansk registreret tonnage (disse nyder i forhold til den almindelige landbeskatning visse fordele i medfør af sømandsskatteordningen). Ministeren mener imidlertid, at det formentlig vil kræve særlig lovhjemmel at ligestille de to grupper via et ligningsmæssigt fradrag svarende til det fradrag, der er knyttet til arbejde i udlandet (25 pct. fradrag efter 2 måneders udlandsophold).

Ministerens argumentation for, at der administrativt ikke kan gennemføres et tilsvarende fradrag for ansatte på udenlandsk tonnage, er ikke holdbar. Det hævdes således, at baggrunden for det særlige fradrag, der i dag er knyttet til arbejde i udlandet, er de specielle omkostninger, der ofte er forbundet med sådant arbejde.

Ministeren finder derfor, at forudsætningen for, at søfolk på udenlandske skibe skulle have et lignende fradrag, måtte være, at det bliver dokumenteret, at det er forbundet med særlige udgifter at være forhyret på et